

שבעה וחצי נפשיכם!

קו "המקורבים" 077-31-40-331

גליון 96 | פרשת וישב התשפ"א

גליון שבועי לחניכי הישיבות בני התורה

הצקורבים

לרביה"ק מוהר"ן עברסלב זי"ע א

דבר העורך

שלום לקוראי העלון הנכבדים!

בגליון שלפנינו נתחדש במדור חדש - כך שמעתי - דיבורי קודש ששמע מוהר"א ש מרבי לוי יצחק בנדר זי"ע, לאחר מכן נכנס למדור ללכת עם תורה - ניצוצות אורה בהבנת תורת רבינו הקדוש - נמשיך בלימוד תורה י, והפעם בהקשר גם לימי החנוכה, נעבור למדור נקודה בפרשה עם ביאור לכבוד ימי החנוכה מאת הרב אליהו עטיה שליט"א, נמשיך לפרק ג במדור המרגש כסופים לרבנו - יומן מסע בדרך לאומן, ונסיים במדור משיבת נפש - דיבורים נפלאים לבית ולמשפחה הנובעים מתורת הנחל הנובע - במאמר מוגנים עד הגאולה - על שתי החלקים בעבודת ה' - שמחה תמידית וזמן לתשובה וחשבון-הנפש, יש לכם הזדמנות לתרום ולהקדיש את הגליון לזכותכם או לזכות יקיריכם.

בברכת שבת שלום ומבורך העורך

כך שמעתי

// דיבורי קודש ששמע מוהר"א ש מרבי לוי יצחק בנדר זי"ע

פרק א: דיבורי קודש בעבודת השם

מאת: הרב דן כהן

א. זאת בתמימות ובפשטות גמורה. וכן רבנו הלך בפאות ארכות (עין שבחי הר"ן, סימן טו) ומוהר"ג הלך בפאות ארכות (עין בימי מוהר"ג, חלק ב').

(שם, ח"י, ט', ב', תקצא ש' תשל"ח)

ה. שמעתי מרבי לוי יצחק, כי כל אלו שהיו תמיד מדברים רק מרבנו, הצליחו בכל עניניהם, והיה להם חן נפלא, וממש הרגישו איך שאור רבנו מסבב עמם.

(שם, ח"י, ט', ב', תקסא, ש' תשל"ג)

ו. שמעתי פעם מרבי לוי יצחק, כי המלך נפוליון היה מצליח במלחמה, ושלחו לראות ולהתנדב במה כוחו ומה הסוד של נצחונם, והתגלה - כי בחזית הראשונה במקום שהיה כבד המלחמה, שם מנגנים מקהלות של כלי זמר, וכל החילים שם הם בשמחה עצומה מערבות - נעימות קול - כלי הזמר, וזהו עקר הצלחתם.

(שם, ח"י, ט', ב', תסד, ש' תשל"ז)

ז. שמעתי מרבי לוי יצחק, כי אי אפשר להקרא 'ברסלב חסיד', רק אם יש בכחו לשחק למבזו ולמחרפו.

(שם, ח"י, ט', ב', תסא, ש' תשל"ז)

א. אמר לי רבי לוי יצחק: "כשהמשיח יבוא, במהרה בימינו אמן, אז יודע היכן הייתה לרבנו (דריסת) רגל בכל מקום".

(אשר בנחל, ח"כ, ט', ג', תפג, ש' תש"ס)

ב. שמעתי מרבי לוי יצחק שאמר: "שאי אפשר לאדם שיאחז בתקון הברית כל זמן שאינו שומר דבורו". - כי הם תלויים זה בזה. (עין לקוטי מוהר"ן, חלק א", סימן יט)

(שם, ח"ו, ט', תשמא, ש' תשל"ג)

ג. שמעתי מרבי לוי יצחק, כי שמע מהאיש האלוקי רבי אברהם ברבי נחמן, כי לנו אין כוח ללחם עם הרע, אנחנו צריכים לעשות רק טוב, ואז ממילא יפל הרע, כאשר אמר רבנו לאחד מאנשי שלומנו (עין חיי מוהר"ן סימן תמ"ז): "אתה עשה טוב, ואז הרע ממילא יפל".

(שם, ח"ז, ט', תשמא, ש' תשל"ג)

ד. שמעתי מרבי לוי יצחק שרצון רבנו היה, שגלה עם פאות לחוץ (היגו, לא אחורי האוזן). ועין בלקוטי מוהר"ן (חלק א', סימן יז) שלפעמים איש הישראלי עושה נענוע בפאה שלו וגורם שעשועים גדולים למעלה אצלו ויתברך וצריכים לקים כל

עלון 'המקורבים' ©

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון: פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 42 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום (וכו לקבל את הגליון עד לביתכם) דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. תזכו למצוות!

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדוים, ולציון זאת). עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם טכניות), בהצלחה!!

הייעורים הקבועים						
יום	חודש \ כסלו \ טבת	הדף היומי מסכת פסחים	משנה ברורה עמוד היומי 'דרשו'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות חלק א	העמוד היומי בזה"ק
ז	טו	כא	חורה	כט:	סג	קיה
א	כז	כב	תקלה, א-ד	ל:	סד	קיה:
ב	כח	כג	תקלה, ה-ו	ל:	סה	קיט:
ג	כט	כד	תקלט, א-ג	לא:	סו	קיט:
ד	א	כה	תקלט, ד-ו	לא:	סז	קכ:
ה	ב	כו	תקלט, ז-יא	לב:	סח	קכ:
ו	ג	כז	חורה	לב:	סט	קכא:

התורה הנלמדת בחבורת 'חסימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ל.

להצלחת יוסף שלום בן מרים ני"ו שיעלה ויתעלה ברוחניות ויעשה חיל בעבודת ה'!

לתרומות באשראי פנו: 0773140331 בשלוחה 09 | להקדשות השאירו הודעה בשלוחה 42.

על הפרשה // פנינים על פרשת השבוע לאור תורה זו

יוסף הצדיק

הנה עיקר עניינו של יוסף היה מה שהמשיך את אורו של יעקב אבינו גם למצרים, מקום החושך וההסתרה, וזה מה שלא ידעו השבטים, ועל כן חלקו עליו כי לא הבינו למה הוא חושב את עצמו יותר מהם, אבל באמת כל עניינו של יוסף היה להאיר במקום החושך וההסתרה.

וזה מה שאמר חז"ל ומובא ברש"י שיעקב הוא בחי' אש ויוסף הוא בחי' להבה השולט למרחוק, שזה רמז גם על מקומות הרחוקים, בחי' רגלין שהוא מקום ההסתרה, וגם לשם מאיר יוסף הצדיק את אורו של יעקב אבינו שגילה את אלוקותו יתברך בבחי' בית.

והוא נער את בני בלהה ובני זלפה

ועל כן קירב יוסף הצדיק את בני השפחות שהם בחי' הרחוקים, כי הוא יודע שיעקר גדולתו יתברך הוא דווקא מהרחוקים ביותר, וכפי שמתבאר בדברי מוהר"ן (בליקוטי הלכות אור"ח הלכות השכמת הבוקר הלכה ד אות טז): 'וזהו (שם), 'והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה וכו''. שהם בני השפחות, הם בחינת משפחות הירודות שבישראל שהיה

אורו יתברך כדי שיתקרבו גם הם וכו"ל. הנה ענין מחלקת זאת, זהו בחינת כלל המחלקת שבכל דור על הצדיקים השלמים העוסקים לקבל נפשות הרחוקים להשם יתברך שרבים מאד קמים עליהם וגם רבים מגדולי הצדיקים חולקים עליהם מחמת שמדת הדין מתלבש בהם. ועל ידי זה נכנס בלבם טינא עד שגדמה להם כאלו אינו מתנהג כראוי וחולקים עליו כאשר כבר היה לעולמים ברוב הדורות. ובפרט בימינו בעקבות משיחא שנתרבה הקטגוריא בין התלמידי חכמים מאד. וביותר על רבנו הגדול והנורא זצוק"ל על אשר מסר נפשו מנגד ועסק כל ימיו לרחם על ישראל על כל הרחוקים לקרבם להשם יתברך. וזהו בחינת מחלקת של השבטים על יוסף הצדיק, כי יוסף הוא בחינת הצדיק שעוסק לקרב להשם יתברך על ידי שמוסיף והולך האור בכל יום, כי עושה בכל פעם צמצומים וכלים נפלאים באופן שיוכלו להתקרב כל מי שירצה בעולם. ועל שם זה נקרא יוסף, בחינת מוסיף והולך כנ"ל. והשבטים אף על פי שכלם קדושים, כי היו כלם צדיקים גדולים חלקו עליו בשביל זה וכו"ל.

מחלוקת השבטים על יוסף

ועוד שם (אות טז): 'והנה ענין מחלקת בית שמאי ובית הלל הנ"ל בענין ההתקרבות הנפשות הרחוקות מאד מאד, שאין ראוי מן הדין לקרבן שבית שמאי אומרים, פחת והולך להעלים האור מהן שלא יתקרבו. ובית הלל אומרים מוסיף והולך, כי צריכין לעשות כלים וצמצומים כאלה באופן שיוכלו להאיר גם בהם

כך שמעתי - המשך

ח. כבר שמענו הרבה מרבי לוי יצחק, שעקר חסידות ברסלב - לשתק ולהוא - לא מפני שאין לי מה להשיב, רק מחמת שורבנו אמר שצריכים לדם ולשתק.

(שם, ח"ט, ט, ב' רסג, ש' תשל"ו)

ט. שמעתי מרבי לוי יצחק: "בברסלב אי אפשר שיהיה קיום - רק עם שתיקה על הבזיונות שמקבלים אפלו מאלו שמשלנו אם אתה יכל לסבל ולשתק, אז תזכה לבוא אל ענינה ואם לא וכו'".

(שם, ח"י, ט, א' תסג, ש' תשל"ה וכן בסכתא א' קנא)

י. אודות ענין 'ראש בית', שמעתי מרבי לוי יצחק, שאמר: בכל דור יש אחד שעל ידו עובר דבר רבנו בעולם, והוא נקרא 'ראש בית'.

(שם, ח"כ, ט, ג' תקיב, ש' תש"ם)

יא. רבי לוי יצחק, אמר לי פעם אחת: "כשמדברים מרבנו, נכנס באדם הרהור תשובה נורא ונפלא מאוד, והבעל דבר יודע זאת. על כן עושה כל מיני פעולות שלא יתועדו אנשי שלומנו יחד לדבר מרבנו".

ואמר: "כמו שבשמים כל מה שממששים בהם, יותר רח טוב

זמן להסתכל על אחרים", ודברי פי חכם חן.

(שם, ח"ג, ט, א' תכא, ש' תשל"ה)

טו. שמעתי מרבי לוי יצחק, אשר כל אלו מאנשי שלומנו, אשר אחזו את עצמם ביחד, והתועדו יחד בכל יום ודברו מיראת שמים ודברי רבנו, הם גדלו והעליחו.

כי בזה העולם עוברים על כל אחד ואחד בכל יום ויום בלבולים חדשים - הן מעצמו והן מאחרים - בגשמיות וברוחניות, וההכרח להתחזק, ועל כן מה טוב ומה נעים לדבר עם חבר טוב.

(שם, ח"ד, ט, א' תתקעט, ש' תשל"ו)

טז. שמעתי מרבי לוי יצחק, אודות למוד שלחן ערוך, שהקפיד רבנו על זה מאוד כמו התבודדות, כידוע משיחותיו הקדושות. (ענין שיחות הר"ן סימן כט, סח, קפה, ועוד) ואמרו על זה אנשי שלומנו היקרים: "כמו שהזהיר רבנו בכל יום על כל פנים שעה אחת התבודדות, כמו כן צריכים ללמד בכל יום על כל פנים שעה אחת שלחן ערוך, כי שניהם נקראים בחינת משפט". ודברי פי חכם חן.

(שם, ח"ט, ט, ד' ככו, ש' תשמה וכן בכרך יט ט' ב' תשצו)

יוצא מהם, כמו כן דבורי רבנו. כל מה שחוזרים ומדברים מהם, כמו כן יוצא מזה הרהורי תשובה לשומעים דבריו".

(שם, ח"כ, ט, ג' תתיא, ש' תשט"א)

יב. רבי לוי יצחק, אמר לי פעם אחת, שבשבת לא נהגו לילך אל ציון רבנו. עד שהתחילו להגיע אל אומן אנשי שלומנו מפולין, והם לא הסתכלו על שום דבר והלכו גם בשבת.

(שם, ח"כ, ט, ג' תתמ, ש' תשט"א)

יג. שמעתי מרבי לוי יצחק, שהאמונה הפשוטה שהיתה לאנשי שלומנו ברבנו - באומן - בשעת הקבוץ בראש השנה, זה אי אפשר לשער ולספר כלל. ממש היו יכולים להרגיש את רבנו בבית המדרש.

עצם השמחה והאהבה שהיתה שרויה בין אנשי שלומנו אז, אי אפשר להסביר כלל. איש נפל על צואר רעהו בגשיקות ובדמעות וכו', אשר עוררו גם את אחרים לבכות מתוך שמחה.

(שם, ח"כ, ט, ג' תת"ט, ש' תשט"א)

יד. רבי לוי יצחק רגיל לומר: "המסתכל על עצמו היטב, כבר אין לו

עניינא דיומא // פניני אור על ימי החנוכה לאור תורה זו

עד שתכלה רגל מן השוק

א) הנה כללות עניין המאמר הוא שצריך להמשיך גילוי אלוקותו יתברך עד שיאיר בבחי' ידין ורגליו, והעיקר במקום הרגליו ששם הוא עיקר בחי' מקום ההסתרה, וכשרוח הצדיק מאיר עד שם עד שנמשך לשם שמחה, זהו עיקר גילוי אלוקותו וכבודו יתברך, שזה בחי' בית שגילה יעקב אבינו.

וזהו ממש האור של חנוכה שיורד האור למטה מעשרה למקום הרגליו, וזהו מה שאמרו שצריך להדליק עד שתכלה רגל מן השוק, היינו שיכלה בחי' הרגליו, כי יאיר בהם אור הידין בהארה כזו, עד שיתבטל כביכול בחי' הרגליו, כי בחנוכה מאיר האור למטה מעשרה, למקום ההסתרה והחושך עצמו, וע"כ נחשב דבר זה לבחי' ביטול הרגליו, כי האור יורד ומאיר לבחי' הרגליו עצמם.

ועל סגנון זה מצינו בליקוטי הלכות (א"ח הלכות חנוכה הלכה ב אות ו): 'וזהו שמדליקין גר חנוכה עד שתכלה רגל מן השוק, היינו להעלות כל המדרגות התחתונות שהם רגלי הקדשה המלבשין ומשתלשלין במקומות החיצונים, שהם בחינת שוק, בחינת רשות הרבים, והדלקת גר חנוכה היא להעלות הקדשה מן הסטרא אחרא כנ"ל, כי זה עקר פגנת גר חנוכה להמשיך אור הקדשה למטה, לבחינת ששת ימי החל, להכניע הרע ולברר הטוב.'

ויעויין עוד בליקוטי הלכות (א"ח הלכות ברכת הודאה הלכה ו אות ל): 'וזה בחינת מה שהדלקת גר חנוכה שהיא בחינת המשכת שמחת המצות כנ"ל הוא מעת יציאת הכוכבים בחינת ומצדיקי הרבים ככוכבים שהם הצדיקים המשמחים לב ישראל על ידי נקדת המצות כנ"ל עד שתכלה רגל מן השוק שזה עקר התקון הנעשה על ידי שמחת המצוה שהיא להעלות הרגליו שממש עקר יניקת הסטרא אחרא שהיא בחינת עצבות כנ"ל, כי על ידי שמחת המצוה מעלין המלכות וכו' עד שהמצוה הולכת לעורר כל העולמות לעבודת ה' יתברך שזה בחינת עליית הרגליו שמעלין הרגליו מיניקת הסטרא אחרא עד שילכו בכל העולמות לעוררם לה' יתברך. וזהו בחינת עד שתכלה רגל מן השוק שהוא מקום אחיזת החיצונים להעלות הרגליו משם על ידי הדלקת גר חנוכה שהיא בחינת שמחת המצוה שזוכין על ידי מצדיקי הרבים ככוכבים וכו"ל. ובליקוטי הלכות (א"ח הלכות ברכת המזון ומים אחרונים הלכה ג אות טו): 'וזה בחינת מצות גר חנוכה משעת יציאת הכוכבים עד שתכלה רגל מן השוק, יציאת הכוכבים זה בחינת מצדיקי הרבים ככוכבים, הינו אור הנקודות הנ"ל שהם בחינת מצדיקי הרבים, כי על ידי נקנסין אל הקדשה כנ"ל, והם בחינת צדיק ועל כן נקראים הנקודות הנ"ל מצדיקי הרבים. וזהו 'כוכבים' בחינת כוכבי אור, כי הנקודה מאירה כנ"ל בבחינת אור ורע לצדיק וכו' וזהו עד שתכלה רגל מן השוק. כי כשהלב משקע בחרפות, דהינו בתאוות זה בחינת רגליה ירדות וכו' ועל ידי אור הנקודה נתבטלת שבירת לב שהוא בחינת סטרא דמותא ועולין רגלי

הקדשה מהסטרא אחרא וזהו עד שתכלה רגל מן השוק שהוא מקום הסטרא אחרא כמובא.

בחנוכה האור יורד למקום הרגליו ממש בבחינת ביקור חולים

ב) כי בחנוכה האור יורד אלינו ממש למקום הרגליו ממש, וכמו שמבאר מוהרנ"ת (ליקוטי הלכות א"ח, הלכות השכמת הבוקר הלכה ד אות יד) שזה בחי' ביקור חולים שהמלך יורד אלינו, וז"ל שם: 'וזה בחינת חנוכה ופזרים שהם בחינת מצות ביקור חולים, כי הם ימים קדושים וטובים מאד ואף על פי כן הם בימי החול, כי אינם אסורים במלאכה והם בבחינת הנ"ל, בבחינת הארת השגות אלקות על החולים ביותר על ידי גדל כח הצדיק שיכול לעשות כלים וצמצומים נפלאים כאלה וכו' כנ"ל. והוא

כמו למשל כשהאדם בריא בודאי אין המלך בא אל האדם להראות לו פניו, רק כל מי שרופא לקבל פני המלך ולהתעבדן מאור פניו הוא צריך לנקות ולטהר עצמו יפה ולקשט עצמו פראוי ולשקד על דלתי המלך ולבקש מאת רואי פני המלך שיקבלו רשות שיקנוסו ולעשות כל התחבולות שיכים לזה עד שיזכה לבא לפני המלך כפי מדרגתו אם לכנס לחצר המלך או לבית או להיכל וכו' כדי שיאיר בו המלך פניו המאירות, אבל כשאחד מאנשי המלך חולה ומטל על ערש דווי ורמנא לצלח, אזי כשנתעוררין רחמי המלך להחיותו מאור פניו, אזי מקרב המלך לילך אצלו לביתו להאיר בו פניו ולהחיותו. וזה בחינת שכינה למעלה מראשותיו של חולה וכו"ל.

וזה בחינת חנוכה ופזרים שהם מועדים קדושים שנתנו לנו להחיותנו כיום הזה בימי הגלות המר שכנסת ישראל נקראת חולה, כמו שכתוב בזהר הקדוש בבחינת סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני. ומעצם חלינו הכבד אין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניו בשלש פעמי רגליו לכנס לביתו הקדוש שהוא הבית המקדש לקבל אור הפנים, כי מפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו וכו' ואין אנו יכולים וכו'. על כן חמל עלינו בעל הרחמים ברחמי העצומים והוסיף לנו שני הימים הקדושים האלו, שהם חנוכה ופזרים שתקנו לנו הצדיקים הגדולים, שהם אנשי נקטת הגדולה, כדי להמשיך לנו אור הפנים לתוך ביתינו בתקף גלותינו שיזכה כל אחד בביתו בחנוכה להדליק גר חנוכה, שהוא בחינת אור הפנים, בחינת (תהלים קד) להצהיל פנים משמן, שזהו בחינת השגת אלקות כנ"ל. וכן בפזרים כל אחד ממשיך על עצמו בחינת

קבלת התורה שמקבלין אז בכל שנה בתקף הגלות בבחינת (אסתר ט) קימו וקבלו, ועל כן חנוכה ופזרים הם בבחינת רגליו, (כי הם בחינת נ"ה שהם בחינת רגליו, כידוע). וזהו בחינת מצות ביקור חולים שהמצוה ברגליו, הינו בחינת הנ"ל שהשם יתברך מרחם עלינו והולך לבקרנו ומאיר לנו פניו הקדושים בתקף גלותנו שאנו חולים כאלה כאשר יודע כל אחד בנפשו. והוא ברחמי מקברנו ומחיה אותנו באור פניו הקדושים על ידי קדשת הימים הקדושים האלו שנתנו לנו, שהם חנוכה ופזרים, שהם מועדים קדושים בימי החול, שהם בחינת ימי הגלות, שאז אין בנו כח לעלות אליו לבית המקדש לקבל מאור הפנים, רק הוא יתברך ממשיך לנו אור הפנים לתוך ביתנו כדי להחיותנו על ידי הצדיקים הגדולים האמתיים שבכל דור שהם עוסקים בתקוננו, שהם משתדלים ביותר להחיות החולים ביותר וכו"ל.

ריגלא דתרמודאי

ג) וזה מה שהדגישו עד דכליא ריגלא דתרמודאי, שהם אומה המוכרת עצים, כי בחנוכה מאיר אור גילוי אלוקותו יתברך אף למטה ובמקום ההסתרה וכו"ל עד שמאיר אפילו אצל העכו"ם, שע"ז הוא עיקר גדולתו יתברך.

אור השמחה והריקודין הוא בחי' אור ההודאה שמאיר בחנוכה

ד) ובחנוכה מאיר ביותר אור ההודאה שהוא בחי' שמחה, שהוא בחי' ריקודין והמחאה כה, שהוא ע"י הרוח שבלב שמאיר לידין ורגליו, וכל זה הוא בחי' ההודאה והשמחה שמאיר בחנוכה, כי ההודאה והשמחה הם בחינה אחת וכפי שמתבאר בדברי מוהרנ"ת (הלכות הודאה הלכה ו אות כא): 'וכל זה הוא בחינת חנוכה שהם ימי הודאה בחינת שמחה שממשיכין השמחה מקץ האחרון מבחינת שלמות הגאולה שתבוא על ידי משיח צדקנו שאז עקר הגדלת השמחה שזהו בחינת איתנו אשלי ומושיחו וכו' כנ"ל (באות יד וכו'). וזהו בחינת גר חנוכה, כי מלכות הרשעה התגרו בישראל ורצו לבטל עבודת בית המקדש ששם עקר השמחה וכל התקונים הנזכרים לעיל, ועל כן היה שם עשר קדשות, והיכל קדשה התשיעית, כי שם מאירין התשעה היכלין. והפרכת המפסיק ומבדיל בין הקדש ובין הקדש קדשים. זה בחינת הפריסא הנ"ל, ועל כן אסור לכנס משם והלאה כי אם הכהן הגדול ביום הכפורים שהוא יום העשירי של עשרת ימי תשובה שהם כנגד העשר קדשות הנזכרים לעיל (ועין לקמן). ושם בבית המקדש כל עבודת הקרבנות שהם נעשים בשמחה כנזכר לעיל. ושמן המנוחה וקטרות שהם משמחין הלב בבחינת שמן וקטרות ישמח לב. והם התגרו בזה ורצו לבטל כל זה חס ושלום, וגם רצו לבטל כל המצוות שהם כל שמחתנו, ועל כן היה הנס על ידי שמן דקא, כי משמן המנוחה היו מדליקין בהיכל באהל מועד מחוץ לפרכת שהוא בחינת הפריסא הנ"ל, כדי להמשיך האור שהוא אור השגת המחין

נקודה בפרשה

// הרב אליהו עטיה שליט"א

מדוע גם חנוכה לא ניתן להיכתב?

בגמ' ביומא (דף כט.) מובא: אמר רב אסי: למה נמשלה אסתר לשחר? לומר לך: מה שחר סוף כל הלילה - אף אסתר סוף כל הנסים. והא איכא חנוכה? ניתנה לכתוב קא אמרינן, ע"כ. ומבואר בגמ' שהחילוק בין הנסים הראשונים לאחרונים, הוא שהנסים הראשונים נתנו להיכתב והאחרונים לא נתנו להיכתב, כי הם בחינת תורה שבעל פה. ולכאורה צריך להבין את פשט הענין, (א) מדוע עד פורים ניתנו הנסים להיכתב ואחר כך לא ניתנו. (ב) מה הסברא בענין זה שניתן להיכתב, שענין זה יהיה סיבה שפורים יקרא סוף הנסים אף שהיה אחריו עוד את נס חנוכה.

והנה בגמ' בניטין (דף ס.) מובא: דרש רבי יהודה בר נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש, כתיב (שמות לד:כז): "כתב לך את הדברים האלה" (היינו שהתורה צריכה להיות כתובה), וכתב (שם): "כי על פי הדברים האלה" (ומשמע שצריך לדעת את התורה בעל פה דוקא), הא כיצד? דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרו על פה, דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרו בכתב, ע"כ. נמצא שהחילוק בין חנוכה לפורים, הוא חילוק בין תורה שבכתב לתורה שבעל פה, כלומר פורים הוא סיום של התורה שבכתב, הנס האחרון שניתן להיכתב, ואילו חנוכה הוא תורה שבעל פה שכבר לא ניתנה להיכתב. וראינו, שלגבי פורים מבקשת אסתר (מגילה דף ז.) 'כתובני לדורות', כי השיגה שעיקר ענין הנס לדורות, הוא שיהיה הנס כתוב, כי רק כך הוא יאיר לדורות הבאים. ואילו חנוכה, הוא להיפק, עיקר ויסוד הנס לא ניתן להיכתב, שהרי אין משניות - מסכת חנוכה.

וכדי לבאר ענין זה, מדוע עד זמן נס פורים היה בחינת תורה שבכתב, והיה הכל נכתב בתורה נביאים וכתובים, ואילו מאז והלאה, הוא בחינה של תורה שבעל פה דוקא. נראה על פי הגמ' במגילה (דף יד.), שאמרה: הרבה נביאים עמדו להם לישראל, כפלים כיוצאי מצרים, אלא, נבואה שהוצרכה לדורות - נכתבה, ושלא הוצרכה - לא נכתבה. כלומר כל הנסים שנעשו עד פורים הם הוצרכו לדורות להיכתב, כלומר, שעל ידי הכתיבה של הנס, על ידי זה בעצמו תהיה ההשפעה של הנס לעתיד. ולכן יש מצוה של קריאת התורה, וקריאת המגילה, כדי לעורר את הדברים הכתובים בתורה נביאים וכתובים, למשוך מהם את כוחם. אולם נבואה שלא הוצרכה לדורות - לא נכתבה, פירושו, שאין המעשה הזה פועל לדורות דרך הכתב, היינו על ידי שנקרא אותו מתוך הכתב, אלא פעולתו דוקא על ידי סיפור בעל פה. ועל בחינה זו אמרה הגמ', שפורים הוא סוף הנסים, והכוונה סוף הנסים שמאירים לדורות ע"י שהם כתובים וקוראים בהם מתוך הכתב, וכדלהלן.

מבחינת לפני ולפנים על ידי ההכאה בהפריסה והמעכב כנ"ל.

'ועל כן התגרו בשמן זה ביותר וטמאו כל השמנים שהם כל השכליות והמחין, כי הם בחינת היכלי התמורות והחליפין שממירין ומחליפין הכל שמתגברין על האדם בעצבות הפרנסה ורובי תאוותיו, וכל מה שהעצבות מתגבר נתקלקל הפח שהוא בחינת שמן משחת קדש וכן חוזר חלילה עד שכמעט כמעט אבדה תקותו חס ושלום. אף הנס היה על ידי שמן שהיה תתום בחותמו של כהן גדול שגמשה בשמן המשחה שכלול מכל התקונים, שבו נמשחו כל כלי המשכן ובית המקדש וכל הפהגים ומלכות דוד משיח. כי אצל הפהג גדול כל הפרכות וכו' כנ"ל, ועל כן על ידי מעט שמן משחת קדש הזה חזרו ונדלקו כל הנרות כי נעשה בו נס נפלא ונורא בגשמיות ורוחניות שלא היה בו להדליק כי אם יום אחד ונדלק שמונה ימים. וכן ברוחניות לא היה יכל להאיר כי אם מעט לפי שעה, אבל הצדיקים בחינת כהן מתגברים בעצם כחם עד שמעט אור השמן של יום אחד מאיר בכל השבעת ימים שהם בחינת שבע מדות עד שנגעשין בחינת שמונת ימי חגכה בחינת חגכת הבית המקדש שהוא כלל הדעת, כי כל מי שיש בו דעת וכו'. כי על ידי מעט השמן מאירין בחקמתם בלב איש הישראלי שישמח נפשו וכו' כנ"ל, ועל ידי נקדת המשחה הזאת מעלה אותו לפי בחינתו

עד התשעה היכלין הנזכרים לעיל ומשם מאיר עליו השמחה ממקור השמחה שגמשה משם כנ"ל. ואזי כשמאירה השמחה יותר הוא חוזר ועולה יותר ויותר מהיכלי התמורות ועולה יותר לבחינת תשעה היכלין הנזכרים לעיל למקור השמחה, וכן חוזר חלילה לטובה.

'וזה בחינת נר חגכה מוסיף והולך, כי עקר הוא ההתחלה ובכל יום מוסיף והולך על ידי הארת השמחה ששקבל בכל פעם ממקור השמחה על ידי שהתגבר תחלה להמשיך על עצמו שמחה בכל מקום שהוא בתקף גלות נפשו, שזהו בחינת שמדליקין נר חגכה למטה מעשרה טפחים שהוא בחינת מקומות הנמוכים מאד, ולשם דיקא ממשיכין אור הקדוש והנורא הזה שגמשה בשמשו מאור הצדיקים שזכו להשגת התשעה היכלין וכו' כנ"ל. ועל ידי זה זוכה לתודה והודאה בשמחה לומר הלל וכו' בשמחה, ואז נתוסף אור השמחה. ועל כן ביום שני דחגכה הוא מוסיף והולך ומדליק שני נרות כי נתוסף האור. וכן ביום שלישי וכו' מוסיף והולך בכל יום וכו'. ועל ידי קדשת הדלקת נר חגכה על ידי זה ממשיכין דרך זה על כל ימות השנה שידגיל בכל יום ובכל עת להמשיך על עצמו שמחה על ידי עמקות העצות האמתיות שגלו הצדיקים שגמשה כין ממקור עליון מאד מבחינת תשעה היכלין הנ"ל עד שיזכה להעלות נפשו ממקום שהוא מהיכלי התמורות עד שיעלה וכו' כנ"ל. ■

אכן אם נתבונן, נראה שתקופה זו של תורה בעל פה שאינה כתובה, לא החזיקה הרבה זמן, והיא התקיימה כל ימי בית שני, אבל אחר החורבן, בזמן רבי, כבר רבי חזר לכתוב את התורה שבעל פה, ונכתבו המשניות. ואז היתה תורה בעל פה הגמרא, ואחר כך בתקופת רבינא ורב אשי, גם הגמרא נכתבה, וכך כל דור ודור נכתבת התורה שבעל פה עוד ועוד. כלומר, שהתורה שבעל פה נעשית תורה שבכתב. ורק חנוכה, היא לבדה נשארה בחינה של תורה שבעל פה, ולא נכתבה, שהרי אין לנו מסכת חנוכה, ואף שנכתבו הלכותיה בגמ' ברמב"ם ובשולחן ערוך, אבל עדיין היא שונה מכל שאר תורה שבעל פה שיש לנו עליה את המשניות שהם העיקר והיסוד של תורה שבעל פה. ואילו בחנוכה, היא נשארת תמיד תורה שבעל פה.

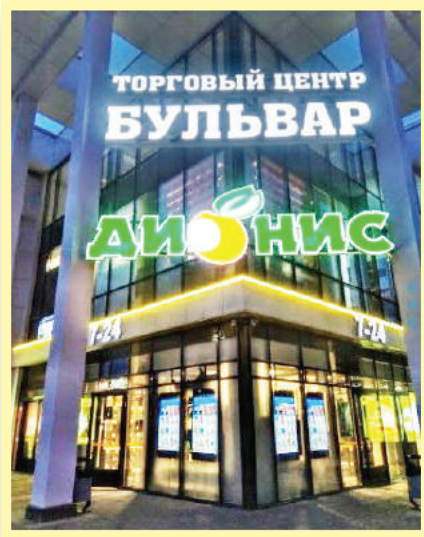
נמצא שחנוכה שונה מכל התורה כולה שבכתב ושבעל פה, כי היא נשארת תמיד בעל פה בלי להשתנות ולהיכתב, ואינה ככול התורה שבכתב שמתחילה נכתבה, וגם אינה ככול התורה שבעל פה שאע"פ שהיתה מתחילה תורה שבעל פה, שוב חזרה להיות תורה שבכתב. כי ענין חנוכה מעולם לא נכתב במשניות. ולכן נקרא פורים סוף הנסים, היינו סוף של הנסים שפעולתן לדורות, היא על ידי שהם נכתבו, ואנחנו קוראים אותם מתוך הכתב. משא"כ מתחנכה והלאה, כבר לא תהיה פעולת הנסים יותר על ידי כתיבה וקריאה, אלא על ידי הסיפור בעל פה. אלא שדבר זה צריך חיזוק, לכן יש לנו את הדלקת נרות חנוכה, שהיא

הגורמת לנו לספר את הנסים בעל פה. אכן עדיין צריך ליתן טעם בחילוקים האלו.

ונראה לבאר, ובהקדים את הגמ' ביומא (דף סט.) המספרת איך ביטלו את היצר הרע של עבודה זרה בתחילת בית שני בזמן עזרא ונחמיה, ע"ש באורך. אכן עם הביטול של היצר הרע של עבודה זרה, מיד התבטלה גם הנבואה, כמבואר בביאור הגר"א לסדר עולם רבה (פרק ל.). דהיינו שאז בטלה הבחינה של 'נבואה שנצרכה לדורות נתנה להיכתב', כי כדי שיהיה כח הבחירה בעולם, לכן כנגד היצר הרע הגדול של עבודה זרה, היה גם כח גדול של נבואה, וכשבטל היצר הרע הגדול של עבודה זרה, בטל גם הכח של הנבואה. דהנה הכתוב אומר (דברים יח, יד-טו) "כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מענגים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך, נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעו", ומבואר שהכח של עבודה זרה היה על ידי מעוננים וקוסמים, ולכן כנגד זה נתן לנו הקב"ה נביא, כדי לבטל את הכח של העבודה זרה שהיא על ידי קוסמים ומעוננים. אולם מעט שבטלה העבודה זרה, בטלה גם הנבואה, ומטעם שתהיה הבחירה במשקל שוה עם היצר הרע, וכנ"ל.

ואם נתבונן בזמנים, הזמן של יצר הרע של עבודה זרה, היה בזמן של גלות בבל ופרס, שהסתיימה מתי שנבנה בית שני, ואז נשחט היצר הרע של עבודה זרה. ולפי זה, אם נכוון את שתי הגליות האחרות, היינו גלות יון ואדום, יצא לנו שגלות יון היא כנגד היצר הרע של

פרק ג

לא יודע להסביר עכשיו אבל ממש פשוט."

ואפשר לנסוע עם מונית. "ומה אומרים לנהג?" "אומרים לו וואדה

על הכיסאות, לא בדיוק מסודרים ומבטם מבודח למראנו. "ברוכים הבאים לבלארוס" הכריז מישהו בקריינות. בביישנות המתנתי בצד לתחילת התפילה, ואט אט התאספו - ארבעה מבוגרים (כבני חמישים - שישים! הייתי בטוח שזו הרפתקאה לצעירים בלבד), שישה אברכים צעירים, שלושה בחורים וחמישה ילדים.

בסיום התפילה, לחצו לנו כולם ידיים והתאספו סביבנו מבררים מתי באנו ומהיכן? שמחים לפגוש יהודים חדשים. גיוון.

ואז הגיעו ההדרכות:

מקווה - נוסעים לנהר שעובר בסמיכות לעיר.

איך מגיעים לנהר? "אפשר לנסוע באוטובוס קו 4 שעובר ממש מתחת למלון", ואיפה יורדים? "ממש פשוט,

כנס למעלית רוסית קטנה, יורד קומה לקומה ארבע. למה במעלית? ככה. בבני ברק אין לי מעלית, ודאי שלא כזו. תבינו. חיפשתי על הקירות תפילת הדרך לצונח במעלית או לחילופין חגורת הצלה / כסא מפלט ואיין. אחרי מספר שניות של נשימה עצורה נחתתי בתרועת פעמון וטלטול לא קטן בקומה ארבע.

בחזית הפרוזדור הראשי ניצב קיר חלונות שמשני צידיו יוצאים פרוזדורי החדרים כשני זרועות, כשמפרוזדור אחד לחברו נמתח וילון שיצר מובלעה קטנה ובו בית כנסת מאולתר שהוקם ע"י היהודים 'המקומיים' - ככה כונו על ידינו כל אלו שכבר שבוע וחצי שוהים כאן והתמקמו בציפייה עקשנית לרגע שיוכלו להמשיך הלאה לאומן.

על הפנים היה ניתן לראות מי מקומי ומי טרי. המקומיים ישבו שרועים משהו

בעל פה, היינו שאינה יכולה להיכתב, כמו מצות חנוכה, ששורש מצוה זו לא נכתב במשניות ונשאר תמיד בבחינת תורה שבעל פה. וכן כל חידושי תורה שאדם משיג הרבה מאוד חידושי תורה, שאין לו אפשרות לכתוב אותם על הכתב מהריבוי הגדול שיש בהם. כמו הסיפור על הסודות שקיבל האריז"ל בשינת הצהרים של שבת, שאמר שיקח שמונים שנה רק לומר אותם, ובדאי שאי אפשר לכתוב אותם. תורה בעל פה זו, היא יש לה את הכח לבטל את יצר הרע של גילוי עריות ופגם הברית.

כי ענין פגם הברית, הוא פגם הזיכרון כמבואר בספר המדות (נאוף אות מ"ט), וז"ל: ע"י ניאוף מאבד את הזכרון. נמצא שכדי שתוכל להשאיר בחינת תורה שבעל פה בלי שיהיה צורך לכתוב, כי ישאר תמיד בזיכרון, זה נעשה רק על ידי התיקון לתאות ניאוף שהיא בחינת גלות יון, ולכן נס חנוכה לא ניתן להיכתב, להורות שצריך תמיד לזכור אותו בכח הזכרון דוקא, כי זה התיקון של תאות ניאוף, על ידי שאנחנו שומרים היטב על הזיכרון ולא פוגעים בו בחטאים של תאוות ניאוף. וזהו שנס חנוכה עיקר מצוותו בשמן זית, שהוא מחזק את הזיכרון (הוריות יג), כי זהו עניינו של חג חנוכה לחזק את הזיכרון שהוא היפך התאוה הידועה בחינת גלות יון, הממעטת את הזיכרון חס ושלום. כי כשמדליקים את הנרות בשמן זית, ומתפללים בשעת ההדלקה על זיכרון בתורה, ע"י זה זוכים בסיעתא דשמיא לזיכרון בתורה אמן.

וכפי הנ"ל שביארנו שיש ג' בחינות, יש בחינה של תורה שבכתב, ויש בחינה של תורה שבעל פה, ויש בחינה של תורה שבעל פה שנהפכת להיות אחר כך תורה שבכתב. א"כ נמצא דבר נפלא, שהעסק בתורה שבכתב, הוא כנגד היצר הרע של עבודה זרה, ואף שבטלה עבודה זרה, עדיין המינות הכפירה והאפיקורסות לא בטלה, ועל זה מועיל הכח של לימוד תורה שבכתב, לבטל זאת מאיתנו. כי התורה שבכתב, היא בחינת הנבואה שנכתבה לדורות, והנבואה היא המבטלת את היצר הרע של ע"ז, וכן של אביזרייהו דעבודה זרה - דהיינו את האפיקורסות והכפירות.

והחידושי תורה של תורה שבעל פה שבסוף נכתבים, הם כנגד גלות אדום, שעניינה שפיכות דמים ושנאת חינם, היינו כל ענייני העבירות של אדם לחבירו, שעל זה מועיל הכח של תורה שבעל פה הנכתבת. כי עיקר הגמ' נעשתה על ידי פלפול חברים, וכן המשנה נעשתה ע"י שרבי כינס את כל התנאים שבדורו, ובדיבוק חברים נכתבה המשנה. וכן כל חידושי תורה המתחדשים בתורה שבעל פה ולבסוף נכתבים, הם נעשים על פי רוב ע"י שנושא ונותן עם חבירו, בבחינת (תענית כג.) 'או חברותא או מיתותא'. נמצא, שכתובת תורה שבעל פה, היא רק על ידי אהבת החברים היפך שנאת חינם, ולכן היא מבטלת את היצר הרע של שפיכות דמים, הבאה משנאת חינם.

אולם כנגד גילוי עריות וכל פגם הברית, בזה מועיל דוקא התורה שבעל פה הנשארת לעולם

גלוי עריות, ואדום כנגד היצר הרע של שפיכות דמים. דהנה אדום, ודאי כל בחינתו היא יצר הרע של שפיכות דמים, כמו שכתוב בו (בראשית כ"ט): "וְעַל חֲרָבָהּ תִּתְּיָהּ", ולכן גם הגלות הזאת התחילה בזמן בית שני שהיתה שנאת חינם, שהיא הגורמת לשפיכות דמים. ואדום החרובה את הבית השני בעוון זה של שנאת חינם ושפיכות דמים, כמבואר בגמ' ביומא (דף ט). ונשאר גלות יון, שהיא כנגד היצר הרע של גלוי עריות, היינו התאוה הכללית ופגם הברית. דהרי על יון דרשו בגמ' (מגילה דף ט): את הפסוק (בראשית ט, כז) "יִפְתָּ אֶל-הַיָּם לִיִּפְתָּן וְיִשְׁכַּן בְּאֲהָלֵי שָׁם", שלכן התירו חכמים שתכתב התורה ביוונית, וענין היופי של יפת ויון, הוא היצר הרע דגילוי עריות.

ולכן בימי יוונים היתה הגזירה הקשה, שכל מי שנושא אשה תבעל להגמון תחילה ואח"כ תחזור לבעלה, ונהגו בדבר הרע הזה שלוש שנים ושמונה חדשים, עד שנשאת בתו של יוחנן כהן גדול, כיון שרצו להוליכה אצל אותו ההגמון, פרעה ראשה וקרעה בגדיה ועמדה ערומה בפני העם. ונתמלא יהודה ואחיו קנאה עליה ורצו לשורפה, ואז טענה מלפניהם ומה שעמדתי בפניכם כך אתם מקנאים לי, ועל זה שאלך להבעל אצל ערל תחילה אין אתם מקנאים. ומיד נתייעצו להרוג את ההגמון, ומה התחיל המרד נגד היוונים. והרי ששורש גלות יון והישועה, היא הבחינה הזאת של גילוי עריות, וההתקדשות מעבירה זו.

מוגנים עד הגאולה

כשיהודי מבין כמה זכה, כמה פעל, כמה כבר תיקן למען שמו יתברך, כמה שווה הרצון שלו וכמה עזרה יעניקו לו תמיד אם רק ידעה, השמחה שלו פורצת את רשתות ההסוואה. מתחת להסתרה שבתוך

ההסתרה כבר ניצחנו

שכבות על שכבות. אנחנו בשכבות האחרונות, התת קרקעיות, החשוכות והאפלות, זאת הסיבה לתחושה המתגברת, שלא קורה אתנו שום דבר.

כי כשמאור לך, אתה יכול לראות את כל ההתרחשויות, את כל השינויים, את העולם שסביבך ואת עצמך הולך ופועל בו. אבל כאשר חשוק, גם כשאתה עושה המון דברים, אתה לא רואה כלום.

עיוורים ורעבים

חז"ל אמרו לנו, שעיוורים שבעים פחות, כי הראיה מעצימה את פעולת האכילה ומעוררת תחושה של שובע. העיוור לא רואה את המאכלים שהוא

ושוב נראה לי שאני זרוקה כעת בשום מקום, אבל אצל אחרים זה אחרת. כולם מתקדמים במרץ מתהליך להתקדמות לשינוי ולגילוי, ורק אני סתומה... לא די שאני חווה הרבה ריק בחיים שלי, זו כנראה גם אשמתי.

ובכן צריך לדעת שהמציאות הזאת שיש בה הרבה ריק והרבה הרגשה של – 'יכול לקרות משהו ולא קורה', 'הייתי אמורה להרגיש משהו ואני לא מרגישה', ועוד צורות וניסוחים, אופיינית מאוד לכולנו, בימים של סוף הגלות.

אנחנו בתוך מציאות מכוסה ומכובה. ככל שאנחנו מתקרבים אל הסוף, ההסתרה הולכת ונעשית עבה יותר,

דבר לא קורה

החיים מדברים איתנו בשינוי צלילים, זורקים אותנו כל יום למקומות חדשים. אחד המצבים היותר מחלישים שתוקפים לעיתים תכופות, הם זמני כלום. זמנים שבהם אנו חשות, כאילו כלום לא קורה. יום שלם עבר, חלפו הרבה שעות, ולא קרה איתי כלום. שום חיבור. שום משמעות. קשה לעמוד מול המציאות הזאת.

והאמת היא, שזו מציאות מאוד נפוצה, למרות שאנחנו די בטוחות שרק אנחנו פספסנו משהו בדרך. היה איזה תמרור ולא ראינו. היה שילוט שלא הבנו. זכרנו משהו ואחר כך שכחנו. שוב

כיסופים לריבנו - המשך

"ובשבת הולכים לאכול אצל הרב". "שששש" היסה אותו מישהו, "מי אמר לך שהרב יכול? גם ככה הוא קורס", לחש לו בקולניות שהגיעה לאוזני.

פניתי לשוב לחדרי, הפעם במדרגות, ולהפתעתי אני רואה חבר שלי, ירושלמי. "מה אתה עושה כאן?" שמח למראי, רציתי לענות לו 'סתם שעמם לי בארץ, אז יצאתי לראות עולם. אבל מה אתה עושה פה?' אך עניתי "מה שאתה עושה". "אני כבר שבועיים פהה" נענע הירושלמי את זרועי בכוח ובידו הפנויה נפנף באצבע לאמת את דבריו. רציתי להבהיר לו שאין קשר ליד שלי אם הוא פה שבועיים. "באמת?! שבועיים?!?" נדהמתי בזיוף, "מה אתה אומר".

"איפה אפשר לקנות סים?" שאלתינה. "כאן למטה, מתחת למלון יש חנות לפלאפונים וסימים".

ירדתי למטה, ופניתי לחפש איפה היא החנות 'כאן'. שמוכרת פלאפונים וסימים.

ועושים ככה עם הידיים", ההוא מתחיל לשחות בחלל המלון ולהרים את הראש ולהוריד באמצע ה'חזה'. אני מגחך... לא מתאפק. מדמיין את עצמי עושה את זה לנהג בתוך המונית ונתקע בתקרה... אחחחח הראש.

טוב בסדר. זה המקווה.

תפילות: רועי עונה לי, "אנחנו מתפללים כאן את כל התפילות. ויש כאלה שהולכים לבית הכנסת המקומי, נמצא ארבע דקות הליכה".

"איך אני מגיע לבית הכנסת?"

"פשוט מאוד, אתה הולך כאן ישר רק ישר, ומגיע". התייאשתי מההסברים הפשוטים מאוד שלהם, ואמרתי לעצמי שמחר אלך עם מישהו למקום.

"ואוכל. אתה יכול לקנות פירות וירקות כאן בחנות ליד, ו'הרב דוד' יש לו רשימה של מוצרים כשרים שמותר לקנות כאן. ויש אפילו בחנות חומס עם תעודת כשרות של הרב לעזר".

"מי זה הרב דוד?"

"זה הרב של המקום כאן. יהודי ישראלי בן תורה, בוגר תפרח". מעניין.

מאחורי דלתות כפולות, כמו רוב החנויות באזור הזה, קניתי סים בלארוסי בהצגת דרכון כמובן. נדהמתי לשמוע שמחיר דקה לארץ היא 1.68 רובל כלומר בערך 2.20 ש"ח. אני רגיל לשוחח שיחות ארוכות, מה אעשה כעת?

המשכתי משם לסופרמרקט הסמוך שמכריז 24/7. פעם ראשונה שהצירוף הזה לא מעורר בי בחילה. סופר מודרני במושגי האזור בעל שני פתחים משני זוויות הרחוב, צבעוני ומואר. לא משהו שהתרגלתי לראות בחלק זה של כדור הארץ.

המשך יבוא בעזרת השם

חבורות ושיעורים למקורבים!

לדיווח על שיעורים ועוד נא להשאיר הודעה בקו 'חניכי הישיבות' – ברסלב, בשלוחה: 42

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	התחזקות	הרב שרגא זילברמן שליט"א	יום שלישי ב-8:30 בערב	בית הכנסת ברסלב רח' מימון
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה: חבורת חניכי הישיבות – ברסלב ב"ב	פעם בשבוע	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	שיעור התחזקות	נושא בפרשה	בכל ליל שבת מברכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	לימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387

מדי, לא היינו יכולים לשאת את זה, אז את הרוב אנחנו לא יודעים.

אבל מותר לנו, ומאוד כדאי, לעצור לפעמים ולהיזכר שבמקומות הלא פשוטים האלה שאנחנו נמצאים בהם, כל תנועה רוחנית שווה מיליונים, כל בירור קטן בין הרצון האמיתי שלי לבין מה שאני לא רוצה, בין ההתקדמות שלי לבין מה שמפיל אותי. כל בירורון וכל געגועון וכל התקדמות הכי זעירה, משחררים אורות גדולים בעולמות עליונים ולוקחים חלק בהכרעת הקרבות. כי יש מקום עליון שאליו נאספות כל הפעולות המעשיות שלנו בזה העולם, ובעזרתן מכריעים קרבות מאוד גדולים.

אנחנו לא יודעים. וטוב שכך.

הצד המבודח של החיים

כשם שהעצה הרוחנית הראשית, בנתיבים שאנחנו נמצאים בהם, זו תפילה פרטית. כך העצה הנפשית הראשית, היא להיות בשמחה.

זו האמירה הכי חזקה לגבי המצב הנפשי שלנו: "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד".

יהודי חייב להיות בשמחה ולעשות הכול כדי לשמוח. לנסות בכל הכוחות ובכל הדרכים להגיע לשמחה. אפילו על ידי מילי דשטותא. תספר בדיחות. תעשה קולות של חיות. תעשה גלגלונים. תחפש מה אהבת בתור ילד. כל דבר שהוא.

יש דברים שלא תצליחי לעשות אותם בלי לחייך ולצחוק. אם תעמדי

אוכל ולכן יותר קשה לו להגיע לתחושה של שובע ושל רוגע.

אז אם לעיוור קשה לשבוע מאוכל פיזי, מה יגיד מי שעיוור לכל המציאות הרוחנית שלו, ממה הוא ישבע?

אנחנו מסתובבים בעולם מאוד רעבים.

זאת הסיבה שרואים לפעמים מקרים של התרחקות קשה. יש אנשים שכבר אין להם כוח להרגיש את הרעב ואת הריק בלי לדעת מה להכניס פנימה ואיך להתמלא, והם הולכים אחרי העולם שמציע להם תחליפים. הם יוצאים למסע ארוך שסופו אכזבה גדולה. כמה שהם יכניסו פנימה, הם יישארו רעבים. שום דבר שהעולם הזה מציע לא באמת משיביע. אבל מה, זה מעסיק. זה מעביר הרבה מהזמן. זה מסיח את הדעת ועוזר לברוח מהכאב.

כל תנועה

יש ימים שחווים בהם התרחשות ויש ימים שנחווים לנו כאי התרחשות. אבל גם ככה וגם ככה זאת התרחשות. גם להיות במקום שנראה כמו שום מקום, זה להיות באיזה מקום. ונשלחנו גם אליו. האופן שבו אנחנו נמצאות בתוך אזור ה'כלום', הכאב והאימות, החיפוש

קו 'חניכי הישיבות' – ברסלב:

בני התורה חניכי-הישיבות המקורבים לאורו של רביה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א - 077-31-40-331

שלוחה: 1	הודעות ועדכונים.
שלוחה: 2	לשמיעת חלק מהגליונות הנפלאים שע"י הקבוצה.
שלוחה: 3	1 - לשיעורים וכנסים שנמסרו למקורבים. הרב ישראל מאיר גלינסקי שליט"א: 3 - לשיעורים לפי נושאים \ על ליקוטי מוהר"ן. 4 - שיעורים משנת תשע"ט. 0 - לכל השיעורים אחרונים.
שלוחה: 4	1 - שיחת חברים \ הודעות מאזינים. 2 - להשארת הודעה למאזינים. 3 - לשלוחת 'הליכה עם תורה' - 'חבורת תמימי דרך'. 4 - למענה ויעוץ.
שלוחה: 5	סיפורי התקרבות ודאיונות.
שלוחה: 6	1 - פניני ליקוטי מוהר"ן על התורה. הרב שרגא זילברמן: 2 - שיעורים בליקו"מ. 3 - שר"ת ברסלב. 4\5 - שיעורים מכלל משפיעי אנ"ש. 6 - שיחות ומכתבי מוהרא"ש. 7 - הוזה"ק בלשה"ק. 8 - דברי גדולי ישראל במעלת לימוד עמוד היומי בזה"ק.
שלוחה: 7	1 - שיעורים ברחבי הארץ. 3 - חברותות ברחבי הארץ. 2 - להשארת הודעה לביקוש שיעור או חברותא.
שלוחה: 8	1 - שירי ברסלב שורשיים. 2 - שירי ברסלב חדשים 3\4 - שירים כלליים. 5 - שירי 'דרשו'. 6 - תיקון הכללי בנינון. 7. נוסחאות התפילה של הימים הנוראים.
שלוחה: 9	1 - שידור חי.
שלוחה: 0	0 - הודעות קבועות ונחוצות. 1 - הצטרפות לרשימת התפוצה. 2 - להסרה. 3 - לקבלת 2 פרקי תהילים. 4 - השעה כעת. 5 - זמני היום. 6 - לקבלת מס' אישי למערכת. 9 - לתרומות באשראי (דרך 'קהילות').

בשמחה. להיות עשרים ושלוש שעות בשמחה זה קריטי. אם הבנו את הסוד של השמחה, שיחקנו אותה. הבנו הכול. הקרב הוכרע.

כשיהודי מבין כמה זכה, כמה פעל, כמה כבר תיקן למען שמו יתברך, כמה שווה הרצון שלו וכמה עזרה יעניקו לו תמיד אם רק ירצה, השמחה שלו פורצת את רשתות ההסוואה. מתחת להסתרה שבתוך ההסתרה כבר ניצחנו, אולי ייקח עוד זמן (לא הרבה בבקשה) עד שיראו את זה בחוץ, אבל עוד מעט זה יתגלה ובגדול. "אז יימלא שחוק פיני ולשונונו רינה", ועד 'אז' אנחנו יכולים לקחת שמחה בהלוואה מהגאולה ולתת לה לשטוף אותנו. זאת שמחה ללא תנאי, שלימה, גמורה, מעצם זה שאנחנו יהודים, אנחנו משתדלים, אנחנו שייכים, וממש עוד מעט הכל מתהפך לטובה.

שום דבר לא יכול לפגוע בשמחה הזאת, ושום דבר גם לא יכול לפגוע בנו. איתה אנחנו מוגנים. ■

מוגנים עד הגאולה

כל מה שדורש את ההתבוננות שלנו ואת החזרה בתשובה שלנו ואת הבדיקה של איך להישמר מליפול שוב, את כל זה עלינו לשמור לשעה של התפילה הפרטית.

התפילה הפרטית היומיומית היא שעת ההתבוננות, לשם תביאי את כל מה שצריך יישוב דעת ותשומת לב. את כל מה שצריך רצינות.

צעקת על הילד, התעצבנות על עצמך, אכלת מה שאת לא צריכה, קנית מה שאת לא צריכה, לא חייבים להתעסק עם זה כל היממה. יש זמן שבו לוקחים אחריות ובודקים איך מתקנים בעתיד את מה שהיה בעבר. במשך היום שימי את זה בצד. בהתבודדות תסתכלי על זה. אם את רוצה, תרשמי לך על דף לתזכורת. אבל כל דבר שאת שמה בדף, את מורידה מהלב. כל דבר שאת אורזת להתבוננות בשעה של התפילה הפרטית, את מפסיקה להתעסק בו.

שעה ביום תהיי בלב נשבר - אמר רבי נחמן, ובשאר היממה - תהיי

על רגל אחת ותעשי כנפיים... הדלקת בך משהו.

שמעתי מפי עד ראייה, שבאחד מבתי הכנסת הידועים בדור הקודם, הייתה מתכנסת מדי לילה קבוצה גדולה של חסידי ברסלב שנהגו לקום חצות, להתבודד, ללמוד ולאחר מכן להתפלל כוותיקין.

פעם אחת כשסיימו את כל הסדר הזה, והשמש כבר התחילה לזרוח, יצאו מחצר בית הכנסת לגינת שעשועים סמוכה. החסידים החזיקו אחד לשני את תיק הטלית והתפילין, עלו במגלשה והתגלשו בזה אחר זה, צחקו, נפרדו, והלכו. בשנייה הראשונה זה נשמע לא מכובד. אבל כשחושבים על זה, אדם שהתגלש אחרי תפילת שחרית נכנס הביתה עם 'בוקר טוב' אחר על השפתיים. מרגישים עליו בחוש שהוא נגע בצד המבודח של החיים.

הצד המבודח של החיים, אם לא נעשה משהו בקשר אליו, מאוד מהר נטרק עליו התריס.

מעוניין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך!

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבוצ' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש. חפשו: **עלמא דאורייתא**. המנוי על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון ל'חניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבוצ (נו"ל ע"י ארגון 'הקבוצ') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבוצ'.

המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.

להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: Gmail.com/A9996560

ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

**"רציתי שהעניין שלי יתפשט
בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם
כאנשי ליטא!"**

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נו"ד)